

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	9516100114
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9516100114.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2017 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obžalovanej Ing. S. J. a spol., pre trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 9 ods. 2, § 126 ods. 1, ods. 4 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní obžalovanej Ing. S. J., prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry, smerujúce proti oslobodzujúcej časti rozsudku a poškodenej strany Európska únia, konajúca prostredníctvom komisie so sídlom v Bruseli, Rue de la Lou 200, Belgické kráľovstvo proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/19/2016, z 10. novembra 2016 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB- 4T/19/2016, z 10. novembra 2016 sa vo vzťahu k obžalovanej Ing. S. J. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu z r u š u j e.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaná Ing. S. J. nar. XX. O. XXXX v D., trvale bytom D. - C., D. č. XXXXX/M.,

s a o d s u d z u j e:

Podľa § 126 ods. 4 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov (slovom: päť rokov a šesť mesiacov).

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a poškodenej strany Európska únia, konajúca prostredníctvom komisie so sídlom v Bruseli, Rue de la Lou 200, Belgické kráľovstvo sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB - 4T/19/2016, z 10. novembra 2016 bola obžalovaná Ing. S. J. uznaná za vinnú z pokračovacieho trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 126 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorého sa dopustila na skutkovom základe, že

1) období od 01. júla 1999 do 01. júna 2001, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predložila na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu s číslom účtu jej manžela K. J., na základe ktorých boli poukázané finančné prostriedky z účtu Delegácie Európskej komisie č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v D., na súkromný účet č. XXXXX/XXXX vedený v N., a. s., ktorého jediným majiteľom a disponantom bol jej manžel K. J., a to:

dňa 06.07.1999 suma 100.213,- Sk, (3.326,46 €),

dňa 02.08.1999 suma 5.212,- Sk, (173,- €),

dňa 31.01.2000 suma 61.509,- Sk, (2.041,72 €),

dňa 01.06.2001 suma 4.905,- Sk, (162,82 €),

pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami v celkovej výške 171.839,- Sk (5.704,-€) použila pre vlastné potreby,

2) v období od 01. septembra 1999 do 30. septembra 2001, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predložila na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu s číslom účtu jej manžela K. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie predkladala na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu povinného poistného za zamestnancov Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike, ktoré malo byť poukazované Sociálnej poisťovni Slovenskej republiky na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo C., a. s., avšak v príkazoch úhradu uvádzala účet č. XXXXX/XXXX, vedený v N., a. s., ktorého jediným majiteľom a disponantom bol jej manžel K. J., pričom na základe týchto príkazov boli poukázané finančné prostriedky z účtu Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v D., a to:

dňa 24.09.1999 suma 246.936,- Sk, (8.196,77 €),

dňa 27.10.1999 suma 122.777,- Sk, (4.075,45 €),

dňa 25.11.1999 suma 138.643,- Sk, (4.602,10 €),

dňa 17.12.1999 suma 124.498,- Sk, (4.132,58 €),

dňa 25.01.2000 suma 161.548,- Sk, (5.362,41 €),

dňa 21.02.2000 suma 161.548,- Sk, (5.362,41 €),

dňa 03.04.2000 suma 159.715,- Sk, (5.301,57 €),

dňa 19.04.2000 suma 159.493,- Sk, (5.294,20 €),

dňa 16.05.2000 suma 169.426,- Sk, (5.623,91 €),

dňa 06.06.2000 suma 175.200,- Sk, (5.815,57 €),

dňa 25.07.2000 suma 139.678,- Sk, (4.636,45 €),

dňa 17.08.2000 suma 149.757,- Sk, (4 971,02 €),

dňa 26.09.2000 suma 156.207,- Sk, (5.185,12 €),

dňa 24.10.2000 suma 143.991,- Sk, (4.779,63 €),

dňa 24.11.2000 suma 164.212,25 Sk, (5.450,85 €),

dňa 15.12.2000 suma 171.364,50 Sk, (5.688,26 €),

dňa 24.01.2001 suma 176.980,- Sk, (5.874,66 €),

dňa 22.02.2001 suma 184.330,- Sk, (6.118,64 €),

dňa 03.04.2001 suma 192.679,- Sk, (6.395,77 €),

dňa 30.04.2001 suma 260.153,- Sk, (8.635,50 €),

dňa 28.05.2001 suma 258.643,- Sk, (8.585,37 €),

dňa 20.06.2001 suma 275.168,- Sk, (9.133,90 €),

dňa 30.07.2001 suma 263.799,- Sk, (8.756,52 €),
dňa 31.08.2001 suma 265.726,- Sk, (8.820,49 €),
dňa 27.09.2001 suma 265.725,- Sk, (8.820,45 €),
pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami v celkovej výške 4.688.197,75 Sk (155.619,61 €) použila pre vlastné potreby,

3) v období od 01. októbra 2001 do 31. mája 2002, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predložila na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu povinného poistného za zamestnancov Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike, ktoré malo byť poukazované Sociálnej poisťovni Slovenskej republiky na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo C., a. s., avšak v príkazoch na úhradu uvádzala účet č. XXXXX/XXXX, vedený v N., a. s. (od 28. marca 2002 B., a. s.), ktorého jediným majiteľom a disponantom bol jej manžel K. J., pričom na základe týchto príkazov boli poukázané sumy z účtu Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v H., a to:

dňa 25.10.2001 suma 265.729,-Sk, (8.820,59 €),
dňa 26.11.2001 suma 272.922,- Sk, (9.059,35 €),
dňa 17.12.2001 suma 269.197,- Sk, (8.935,70 €),
dňa 22.01.2002 suma 300.882,- Sk, (9.987,45 €),
dňa 22.02.2002 suma 309.729,- Sk,(10.281,12 €),
dňa 25.03.2002 suma 288.800,- Sk, (9.586,40 €),
dňa 24.04.2002 suma 314.446,-Sk, (10.437,70 €).
dňa 24.05.2002 suma 316.863,- Sk, (10.517,92 €),
pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami v celkovej výške 2.338.568,- Sk (77.626,23 €) použila pre vlastné potreby,

4) v období od 01. júna 2002 do 31. decembra 2003, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predkladala na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu povinného poistného za zamestnancov Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike, ktoré malo byť poukazované Sociálnej poisťovni Slovenskej republiky na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo C. a. s., avšak v príkazoch uvádzala účet č. XXXXX/XXXX, vedený v B. a. s., ktorého jediným majiteľom a disponantom bol jej manžel K. J., pričom na základe týchto príkazov boli poukázané finančné prostriedky z účtu Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v T. a. s., a to:

dňa 27.06.2002 suma 319.450,-Sk, (10.603,80 €),
dňa 31.07.2002 suma 319.089,- Sk, (10.591,81 €),
dňa 09.09.2002 suma 328.167,- Sk, (10.893,15 €),
dňa 27.09.2002 suma 370.504,- Sk, (12.298,48 €),
dňa 24.10.2002 suma 354.041,- Sk, (11.752,01 €),
dňa 22.11.2002 suma 359.983,- Sk, (11.949,25 €),
dňa 12.12.2002 suma 351.271,- Sk, (11.660,06 €),
dňa 30.01.2003 suma 353.108,- Sk, (11.721,04 €),
dňa 18.02.2003 suma 353.099,- Sk, (11.720,74 €),
dňa 31.03.2003 suma 353.099,- Sk, (11.720,74 €),
dňa 29.04.2003 suma 364.548,- Sk, (12.100,78 €),
dňa 26.05.2003 suma 364.547,- Sk, (12.100,74 €),
dňa 26.06.2003 suma 363.703,- Sk, (12.072,73 €),
dňa 25.07.2003 suma 353.352,- Sk, (11.729,14 €),
dňa 26.08.2003 suma 367.361,- Sk, (12.194,15 €),
dňa 25.09.2003 suma 364.114,- Sk, (12.086,37 €),
dňa 28.10.2003 suma 368.446,- Sk, (12.230,17 €),
dňa 27.11.2003 suma 344.022,- Sk, (11.419,44 €),
dňa 05.12.2003 suma 348.035,- Sk, (11.552.65 €),

pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami celkovej výške 6.699.939,- Sk (222.317,25 €) použila pre vlastné potreby,

a skutkami v bodoch 1 až 4, spôsobila Európskej komisii škodu v celkovej výške najmenej 13.898.543,75 Sk (461.347,10 €).

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 126 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 90 mesiacov (slovom: deväťdesiat mesiacov).

Podľa § 39a ods. 1 písm. a) Tr. zák. bola obžalovaná zaradená na výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanej trest zákazu činnosti zamestnania, povolania alebo výkonu funkcie v orgánoch Európskej únie a v orgánoch verejnej moci na dobu 5 rokov (slovom: päť rokov).

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanej aj peňažný trest v sume 40.000,- € (slovom: štyridsaťtisíc eur).

Podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov (slovom: dvadsaťštyri mesiacov).

Tým istým rozsudkom bol obžalovaný K. J. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/1 Gv 24/16/1000 zo dňa 4. augusta 2016 pre trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 9 ods. 2, § 126 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. na tom skutkovom základe, že

1) po vzájomnej dohode, v období od 01. júla 1999 do 1. júna 2001, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predložila na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu s číslom účtu jej manžela K. J., na základe ktorých boli poukázané finančné prostriedky z účtu Delegácie Európskej komisie č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v D., na súkromný účet č. XXXXX/XXXX vedený v N., a. s., ktorého jediným majiteľom a disponentom bol jej manžel K. J., a to:

dňa 06.07.1999 suma 100.213,- Sk,

dňa 02.08.1999 suma 5.212,- Sk,

dňa 31.01.2000 suma 61.509,- Sk,

dňa 01.06.2001 suma 4.905,- Sk,

pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami v celkovej výške 171.839,- Sk (5.704,- €) použili pre vlastné potreby,

2) po vzájomnej dohode, v období od 01. septembra 1999 do 30. septembra 2001, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predložila na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu s číslom účtu jej manžela K. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie predkladala na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu povinného poistného za zamestnancov Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike, ktoré malo byť poukazované Sociálnej poisťovni Slovenskej republiky na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo C., a.s., avšak v príkazoch úhradu uvádzala účet č. XXXXX/XXXX, vedený v N., a.s., ktorého jediným majiteľom a disponentom bol jej manžel K. J., pričom na základe týchto príkazov boli poukázané finančné prostriedky z účtu Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v D., a to:

dňa 24.09.1999 suma 246.936,- Sk,

dňa 27.10.1999 suma 122.777,- Sk,
dňa 25.11.1999 suma 138.643,- Sk,
dňa 17.12.1999 suma 124.498,- Sk,
dňa 25.01.2000 suma 161.548,- Sk,
dňa 21.02.2000 suma 161.548,- Sk,
dňa 03.04.2000 suma 159.715,- Sk,
dňa 19.04.2000 suma 159.493,- Sk,
dňa 16.05.2000 suma 169.426,- Sk,
dňa 06.06.2000 suma 175.200,- Sk,
dňa 25.07.2000 suma 139.678,- Sk,
dňa 17.08.2000 suma 149.757,- Sk,
dňa 26.09.2000 suma 156.207,- Sk,
dňa 24.10.2000 suma 143.991,- Sk,
dňa 24.11.2000 suma 164.212,25 Sk,
dňa 15.12.2000 suma 171.364,50 Sk,
dňa 24.01.2001 suma 176.980,- Sk,
dňa 22.02.2001 suma 184.130,- Sk,
dňa 03.04.2001 suma 192.679,- Sk,
dňa 30.04.2001 suma 260.153,- Sk,
dňa 28.05.2001 suma 258.643,- Sk,
dňa 20.06.2001 suma 275.168,- Sk,
dňa 30.07.2001 suma 263.799,- Sk,
dňa 31.08.2001 suma 265.726,- Sk,
dňa 27.09.2001 suma 265.725,- Sk,
pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami v celkovej výške 4.688.197,75 Sk (155.619,61 €) použili pre vlastné potreby,

3) po vzájomnej dohode, v období od 01. októbra 2001 do 31. mája 2002, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predložila na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu povinného poistného za zamestnancov Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike, ktoré malo byť poukazované Sociálnej poisťovni Slovenskej republiky na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo C., a. s., avšak v príkazoch na úhradu uvádzala účet č. XXXXX/XXXX, vedený v N., a.s. (od 28. marca 2002 B., a. s.), ktorého jediným majiteľom a disponentom bol jej manžel K. J., pričom na základe týchto príkazov boli poukázané sumy z účtu Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v H., a to:

dňa 25.10.2001 suma 265.729,-Sk,
dňa 26.11.2001 suma 272.922,- Sk,
dňa 17.12.2001 suma 269.197,- Sk,
dňa 22.01.2002 suma 300.882,- Sk,
dňa 22.02.2002 suma 309.729,- Sk,
dňa 25.03.2002 suma 288.800,- Sk,
dňa 24.04.2002 suma 314.446,-Sk,
dňa 24.05.2002 suma 316.863,- Sk,
pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami v celkovej výške 2.338.568,- Sk (77.626,23 €) použili pre vlastné potreby,

4) po vzájomnej dohode, v období od 01. júna 2002 do 31. decembra 2003, v sídle Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike v Bratislave (v súčasnosti Reprezentácia Európskej komisie v Slovenskej republike), Palisády č. 29, Ing. S. J., ako účtovníčka uvedenej inštitúcie, predkladala na podpis oprávneným osobám príkazy na úhradu povinného poistného za zamestnancov Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike, ktoré malo byť poukazované Sociálnej poisťovni Slovenskej republiky na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo C. a.s., avšak v príkazoch uvádzala účet č. XXXXX/XXXX, vedený v B. a. s., ktorého jediným majiteľom a disponentom bol jej manžel K. J.,

pričom na základe týchto príkazov boli poukázané finančné prostriedky z účtu Delegácie Európskej komisie v Slovenskej republike č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v T. a.s., a to:

dňa 27.06.2002 suma 319.450,- Sk,

dňa 31.07.2002 suma 319.089,- Sk,

dňa 09.09.2002 suma 328.167,- Sk,

dňa 27.09.2002 suma 370.504,- Sk,

dňa 24.10.2002 suma 354.041, Sk,

dňa 22.11.2002 suma 359.983,- Sk,

dňa 12.12.2002 suma 351.271,- Sk,

dňa 30.01.2003 suma 353.108,- Sk,

dňa 18.02.2003 suma 353.099,- Sk,

dňa 31.03.2003 suma 353.099,- Sk,

dňa 29.04.2003 suma 364.548,- Sk,

dňa 26.05.2003 suma 364.547,- Sk,

dňa 26.06.2003 suma 363.703,- Sk,

dňa 25.07.2003 suma 353.352,- Sk,

dňa 26.08.2003 suma 367.361,- Sk,

dňa 25.09.2003 suma 364.114,- Sk,

dňa 28.10.2003 suma 368.446,- Sk,

dňa 27.11.2003 suma 344.022,- Sk,

dňa 05.12.2003 suma 348.035,- Sk,

pričom prostriedky z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami v celkovej výške 6.699.939,- Sk (222.397,29 €) použili pre vlastné potreby,

a skutkami v bodoch 1 až 4 obžaloby, spôsobili Európskej komisii škodu v celkovej výške najmenej 13.898.543,75 Sk (461.347,10 €),

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku bola poškodená strana Európska únia, konajúca prostredníctvom komisie so sídlom v Bruseli, Rue de la Lou 200, Belgické kráľovstvo odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obžalovaná Ing. S. J. (č. l. 537 - 539), prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, smerujúce proti oslobodzujúcej časti rozsudku (č. l. 532 - 534) a poškodená strana Európska únia, konajúca prostredníctvom komisie so sídlom v Bruseli, Rue de la Lou 200, Belgické kráľovstvo, smerujúce proti výroku o náhrade škody (č. l. 543 - 549).

Obžalovaná Ing. J. sa odvolaním, ktoré podrobne zdôvodnila prostredníctvom obhajcu JUDr. Gabriela Almášiho, domáhala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Dôvodila tým, že už v prípravnom konaní sa vyšetrovatelka vyjadrila, že obžalovaná nebude sťažovaná za skutok v bode 1/, pretože nadriadená obžalovanej sa vyjadrila, že tam ustálené sumy boli obžalovanej vyplatené ako náhrada toho, čo sama obžalovaná uhradila za poškodenú stranu. Suma 5 704,- Eur tak nemôže byť zahrnutá do spôsobenej škody.

Vo vzťahu k zvyšným skutkom obžalovaná od začiatku vyšetrovania konštantne prezentuje, že si nevie vysvetliť ako sa dostalo číslo účtu jej manžela, spoluobžalovaného J. na príkazy na úhradu odvodov za zamestnancov poškodeného do sociálnej poisťovne. Podľa jej názoru sa tak stalo práve tým, že 2. augusta 1999 obžalovaná uhradila zo svojho účtu sumu za poškodenú stranu, toto číslo účtu ostalo v záznamoch a začalo sa opakovať na každom príkaze na úhradu. Je nepravdepodobné, že by úmyselne uviedla číslo svojho účtu, na ktorý mali byť uhrádzané odvody do sociálnej poisťovne, keď príkazy kontrolovali ešte jej dvaja nadriadení. Podľa názoru obžalovanej nebol v konaní preukázaný jej úmysel. Aj Trestný zákon č. 140/1961 Zb. myslí na prípad, kedy páchatel trestného činu podľa § 126 ho spácha z nedbanlivosti (§ 126a). Absurdnosť zákona, podľa obžalovanej je v tom, že nedbanlivosť konania nie je v

zákonu upravená aj pre prípad škody veľkého rozsahu.

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti a aj vzhľadom na časový odstup od spáchania skutku, považuje obhajoba uložený trest za neprimerane prísny.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa dovolaním domáhal, aby najvyšší súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného K. J. a vec podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Prokurátor v odvolaní zdôraznil, že išlo o konanie dlhodobého charakteru, periodicky sa opakujúce a na základe jeho samotnej podstaty možno vylúčiť, že išlo o konanie náhodné, resp. o konanie založené na omyle. Do dispozície oboch obžalovaných sa dostávali sumy podstatne prevyšujúce ich príjmy plynúce z riadnej pracovnej činnosti. Oba obžalovaní boli manželmi, viedli spoločnú domácnosť, teda mali dostatočný prehľad o vzájomných príjmoch a výdavkoch. Podľa názoru prokurátora preto u oboch obžalovaných existovala minimálne konkludentná dohoda smerujúca k spáchaniu žalovaného trestného činu.

Poškodená strana podala odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. S postupom prvostupňového súdu, keď poškodenú stranu odkázal na civilné konanie sa nestotožňuje, pretože v zmysle pracovnoprávných predpisov zodpovedá zamestnanec za škodu spôsobenú úmyselne v celom rozsahu. Zo strany obžalovanej išlo o úmyselné konanie. Zmyslom adhézneho konania je umožniť poškodenému, aby už v rámci trestného konania bez vynaloženia väčších nákladov dosiahol prisúdenie nároku na náhradu škody. Výška škody bola podľa odvolateľa v konaní preukázaná a súdom ustálená v bodoch 1 - 4 rozsudku. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu, alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného.

Na základe uvedeného sa poškodená strana odvolaním domáha, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), f) Trestného poriadku zrušil v časti výroku o náhrade škody a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol v zmysle petitu odvolania. Poškodená strana tiež žiada, aby odvolací súd zaviazal oboch obžalovaných k náhrade trov konania v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, majú na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že podané odvolania sú prípustné (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku), boli podané oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku) a včas (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku), pričom zistil, že podané odvolania sú nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po preskúmaní veci zistil, že špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä zásady zákonného procesu - (§ 2 ods. 7), práva na obhajobu - (§ 2 ods. 9), náležitého zistenia skutkového stavu veci - (§ 2 ods. 10), voľného hodnotenia dôkazov - (§ 2 ods. 12) i rovnosti strán (kontradiktórnosti) (§ 2 ods. 14). Súd prvého stupňa teda dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Špecializovaný trestný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku). Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovaným ako aj okolnosti, ktoré svedčia v ich prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku). V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a tiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, odvolací súd nemôže napadnutý

rozsudok zrušiť len preto, že by prípadne sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. V prejednávanej veci odvolací súd nezistil žiadne relevantné dôvody na to, aby zabezpečené a riadne vykonané dôkazy hodnotil s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom ako dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

Vinu obžalovanej J. mal nad akúkoľvek pochybnosť preukázanú aj odvolací súd. Tiež neuveril jej obhajobným prednesom, navyiac keď svoju obhajobu v priebehu odvolacieho konania zmenila. Najskôr tvrdila, že číslo účtu svojho manžela na príkazy uviedla omylom, ale v odvolacom konaní už tvrdila, že sa tak stalo preto, že 2. augusta 1999 uhradila zo svojho účtu sumu za poškodenú stranu, toto číslo účtu ostalo v záznamoch a začalo sa opakovať na každom príkaze na úhradu. Obžalovaná skutok páchala po dobu 4 rokov. Keby skutočne číslo účtu manžela uviedla na príkazy omylom, hneď ako sa jej manžel pýtal na to odkiaľ pochádzajú peniaze, ktoré sú pripisované na jeho účet, svoj omyl by si uvedomila a chybu by napravila. Ona mu to však vysvetlila odmenou za prácu navyiac, ktorá okolnosť bola jednoznačne vykonaným dokazovaním vyvrátená.

Ani zmena v obhajobných tvrdeniach obžalovanej v rámci odvolacieho konania neobstoí jednak preto, že tvrdila, že za poškodenú stranu uhradila peniaze zo svojho účtu, nie z účtu manžela a že číslo tohto účtu, teda účtu obžalovanej sa po refundácii už začalo opakovať na príkazoch, čo nezodpovedá realite, pretože na príkazoch sa neopakovalo číslo účtu obžalovanej, ale číslo účtu jej manžela. Obžalovaná nepopierala, že príkazy na úhradu vypisovala ona, bola preto za ich správnosť zodpovedná. Okolnosť, že príkazy predkladala na podpis ešte svojim nadriadeným ju nemôže zbaviť trestnej zodpovednosti.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaná konala úmyselne a jej cieľom bolo nezákonným spôsobom sa obohatiť.

Právna kvalifikácia konania obžalovanej zodpovedá zákonu. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku právnou kvalifikáciou uvedenou v právnej vete rozsudku prvostupňového súdu. Použitú právnú kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté, a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkových podstat označeného trestného činu. V tomto smere v bližších podrobnostiach odvolací súd poukazuje na vyčerpávajúce, jasné a zrozumiteľné dôvody prvostupňového súdu, ktorých opakovanie by bolo duplicitné, keďže sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje.

Na podklade odvolania obžalovanej však odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám. Opätovne pri úvahách o treste dôsledne zvažoval všetky zákonné kritéria významné pre voľbu druhu a výmery trestu. Prihliadol na stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovanej, výšku spôsobenej škody - škoda veľkého rozsahu. Skutky obžalovaná J. spáchala v období rokov 1999 až 2003, teda od ich spáchania uplynula už doba štrnásť rokov. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania oboznámil aktuálny odpis registra trestov a zistil, že obžalovaná v registri trestov záznam nemá, teda ani po dobu štrnástich rokov po spáchaní žalovanej trestnej činnosti sa žiadnej ďalšej protiprávnej činnosti nedopustila.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní musia (okrem iného) trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a musia dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, s poukazom na tieto ustanovenia, ako i čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neúmernú dĺžku konania môže súd zohľadniť pri výmere trestu. Trestné stíhanie v posudzovanej veci bolo začaté v októbri 2011, teda až osem rokov po spáchaní posledného skutku. K odsúdeniu obžalovanej došlo po 13 rokoch. Obžalovaná sa úkonom trestného stíhania podrobovala, po dobu od spáchania skutkov teda štrnásť rokov viedla riadny život, ďalšej trestnej činnosti sa už nedopustila, preto odvolací súd s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, za primeraný považoval trest odňatia slobody v trvaní päť rokov a šesť mesiacov, teda trest uložený pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej

sadzby.

Pre výkon trestu odňatia slobody aj odvolací súd obžalovanú J. postupom podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravnovýchovej skupiny, pretože doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody.. Odvolací súd je toho názoru, že po štrnástich rokoch, keď obžalovaná svojím ďalším životom preukázala, že išlo zrejme o ojedinelé zlyhanie, by výkon trestu v pôvodne uloženej výmere 7 rokov a šesť mesiacov mal už len výlučne represívny účel a neplnil by účel prevýchovný. Odvolací súd je toho názoru, že aj trest uložený vo výmere pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, (pre aplikáciu ustanovenia § 40 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu zákonné dôvody nenašiel), spolu s trestom zákazu činnosti a peňažným trestom, ktoré tresty ostali rozhodnutím najvyššieho súdu nedotknuté, splní zákonom požadovaný účel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom špecializovaného trestného súdu, keď postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného J. spod obžaloby pre skutky, pre ktoré bola obžalovaná J. odsúdená. Aj keď existuje podľa názoru odvolacieho súdu pomerne silné podozrenie, že o páchaní trestnej činnosti svojej manželky obžalovaný vedel, vykonaným dokazovaním nebola nad akúkoľvek pochybnosť preukázaná účasť obžalovaného na skutkoch. Obžaloba tvrdí, že obžalovaný J. sa žalovanej trestnej činnosti dopúšťal po dohode s obžalovanou J.. Obžalovaný K. J. v priebehu celého konania nevypovedal. Obžalovaná J. poprela, že by mal jej manžel vedomosť o tom, že číslo jeho účtu na príkazy uviedla úmyselne a s jeho vedomím, vypovedala, že sa tak stalo len omylom. Keď sa jej manžel pýtal na finančné prostriedky nabiehajúce na jeho účet, povedala mu, že sa jedná o odmenu za prácu, ktorú vykonávala navyše. Vo vzťahu k obžalovanému J. takéto obhajobné tvrdenie žiadnym relevantným dôkazom vyvrátené nebolo, preto záver špecializovaného trestného súdu, že nebolo dokázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby spáchal aj obžalovaný J. je zákonný a správny.

Vzhľadom na uvedené, odvolanie prokurátora podané čo do oslobodzujúcej časti prvostupňového rozsudku odvolací súd postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Odvolací súd tiež zamietol odvolanie poškodenej strany Európska únia, konajúca prostredníctvom komisie so sídlom v Bruseli a to z dôvodov uvedených podrobne na strane 21 prvostupňového rozsudku. Tieto dôvody i spôsob rozhodnutia o uplatnenom nároku na náhradu škody považuje odvolací súd v celom rozsahu za zákonný a správny a opakovanie týchto dôvodov by bolo nadbytočné.

S ohľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.